

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام من دختر ۲۲ ساله مجرد دانشجوی ترم ۶ پرستاری هستم که با ادامه تحصیل در این رشته مشکل پیدا کرده ام! اولین مشکل من متاسفانه مانند اکثر هم سن و سالیانم عدم خودشناسی و خودآگاهی درست و نداشتن جهان بینی و تحقیق آگاهانه در مورد رشته دانشگاهیم و آینده ام است که همه این موارد مذکور را بایستی قبل از ورود به دانشگاه میداشتم اما... و امروز بعد از سه سال با لطف و عنایت خداوند حکیم و نظر رحیمانه حضرت صاحب العصر عج الله تعالی فرجه الشریف تحولات زیاد و تدریجی در من وعقاید رخ داد! اما همزمان با این تحولات به واقعیت های تلخ این رشته پی بردم البته قابل ذکر است که من این تغییرات مثبت زندگی را مدیون ورود به دانشگاه و محیط درسیم هستم!! و خود رشته هم در زندگی بسیار پرفایده می باشد. اما مشکلات این رشته : ۱. در محیط بیمارستان مجبور به درآوردن چادر میباشیم که بنظر من و باتوجه به حضور چند روزه ی خودم در طول ترم های مختلف در بیمارستان هیچ پوششی همچون چادر مصونیت و شانیت یک زن را فراهم نخواهد کرد و در حالت بیچادری هر چند لباس، بلند و گشاد و متناسب باشد اما پوشش کامل محسوب نمیشود خصوصا در محیط های شلوغ و پررفت و آمد و پر از نامحرم بیمارستان های آموزشی! ۲. در اکثر مواقع بیمار غیر هم جنس به دختران میدهند و ما بایستی که بدن وی را لمس کرده و دارو و پانسمان ها و دیگر اقدامات درمانی را روی بدن وی انجام دهیم البته ما به اساتید و مقامات مربوطه تذکر داده و متاسفانه به قول خودشان ما باید "حساسیت زدایی" شویم تا در مواقع لزوم کار انجام دهیم و یا اینکه بیمار زن و مرد ندارد جواب ما را میدهند و اینگونه است که هرچند مانند علوم انسانی فکر جوانان را عوض نمی کنند اما با کارها ی ناشیانه و سیستم غلط آموزشیشان قبح خیلی از گناهان راریخته و گیرنده های فطرت جوانان را همچون خودشان از بین برده و حساسیت زدایی میکنند و حرف و دردودل در این مورد زیاد است اما مجال گفتن نمی باشد.....

۳. یکی دیگر از مشکلات این محیط اختلاط های بیجا با نامحرمان است که خود عوارض مخرب آن را میدانید. حتی گروههایی که به بیمارستان ها می فرستند نیز مختلط بوده و در آموزش مشکلات فراوانی را بدنبال خواهد داشت.. در اینجا ذکر چند نکته را ضروری میدانم: ۱. در طی این سه سال طاقت فرسا باتوجه به لطف خداوند هیچ ارتباطی با نامحرمان نداشتیم و با شرکت در فعالیت های فرهنگی و مطالعه کتب مذهبی و مداومت بر رعایت عفت و حجاب خود را از این مهلکه پر گناه و خطر دور نگهداشته ام البته میدانم که خیلی از توفیقات از من سلب شده اند البته در رساله و احکام خوانده ام که همه اینها بر حسب ضرورت! که من آن را یا تشخیص نمی دهم یا احساس نمیکنم؟؟ ۲. شنیده

ام از بسیاری از بزرگان که نباید صحنه را خالی کرد اما با توجه به نکات مذکور، رعایت عفت و حجاب و عدم اختلاط با نا محرم برایم واجبتر و اصل می باشد که همه در راستای رضای خداوندی است و رضوانش را در پی دارد و اغراق نکرده ام اگر بگویم که در این چند سال رحمت خاصه اش را احساس کردم که همه از رحمت خداست و من ناچیز هیچ هیچم البته میدانم که خدا مرا به این حرفها امتحان خواهد کرد^۳. با توجه به شناختی که از خود، اهداف و علایقم پیدا کرده ام حتی اگر این دو ترم را هم ادامه بدهم بعد از کارشناسی به حوزه خواهم رفت. (میدانم که از در و دیوار حوزه معنویت نمی بارد و مدینه فاضله نیست و در مورد انجا هم تحقیق کرده ام همچون نیاز تشنه به آب به تحصیل علوم دینی علاقمند شده ام)^۴. و در آخر لازمست بگویم که تنها و تنها چیزی که برایم مهم است اینست که راه رضای خدا و اهل بیت را طی کنم و بس! و حرف هیچکسی برایم مهم نمی باشد. اما از افراطی گری هم وحشت داشته و به همین سبب دست به دامن شما شده و میخواهم که هرچه زودتر وقبل از شروع ترم جدید مرا از سردرگمی نجات دهید که آیا و چرا این دو ترم را تمام کرده و سپس به حوزه بروم یا از همین ترم بروم؟! و در آخر حلال کنید..

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: در هر صورت اگر بتوانید با حفظ روحانیت خود در خدمت بیماران باشید خوب است. واقعاً می شود با پوششی کامل □ بدون چادر- یک نحوه حضور معنوی داشت به طوری که چشم نامحرم هرگز به شما جلب نشود و محیط کار را محیط اُنس با خدا و خدمت به خلق خدا قرار داد و حتی الإمكانه سایر همکارانتان در امور دینی کمک کنید که از دست نروند. موفق باشید